

[Lars P. Jensen.]

Misfornøjelse, nemlig § 2 i Vilkaarene for Indlemmelse, den, der omhandler Skat til Opholdskommunen, og som byder, at Personer, der den 1. April 1941 har skattepligtig Tilknytning til Indlemmelsesområdet, paalignes fra og med Skatteaaret 1941—42 Opholdskommuneskat til Silkeborg Købstad efter de samme Regler, som gælder for den øvrige Del af Silkeborg Kommune, dog saaledes, at de paagældende Skatteydere i en Overgangsperiode af 10 Aar beskattes i Henhold til en Ligningsprocent, der i Skatteaarene 1941—42—1945—46 er 2 pCt. højere og i Skatteaarene 1946—47—1950—51 er 1 pCt. højere end den i vedkommende Skatteaar for Silkeborg Kommune gældende Ligningsprocent.

Den omhandlede Forhøjelse finder Anvendelse paa ethvert Skattebeløb, som før de anførte Skatteaar paalignes en Person til Silkeborg Kommune som Opholdskommune, for saa vidt den paagældende i Tiden 1. Oktober 1940—31. Marts 1941 eller i en Del af denne Periode har haft skattepligtigt Ophold i Indlemmelsesområdet.

Som det fremgaar af denne Paragrafs Bestemmelser, paalignes der denne Bydel — eller rettere de Personer, der i nævnte Periode havde Ophold i denne Bydel — en ekstra Skat ved en Forhøjelse af Ligningsprocenten. Og selv om en af disse Personer flytter til en anden Bydel inden for Silkeborg Kommunes Omraade, følger denne Forhøjelse af Skatteprocenten ham stadig. Da Indlemmelsen i sin Tid fandt Sted, blev der stipuleret et Beløb paa 131 475 Kr., som skulde indbetales i Henhold til de førnævnte Forhøjelser af Skatteprocenten. Det har imidlertid vist sig, at dette Beløb, grundet paa stigende skattepligtig Indtægt, for længe er indbetalt, og med Skatteaaret 1945—46 er der indbetalt i alt 273 230 Kr. 48 Øre. Der har paa Grundlag af dette været rettet Henvendelse til Indlemmelsesnævnet fra den indlemmede Bydel med Anbefaling af det samlede Byraad. Dog er dette Spørgsmaal, Fritagelse for disse ekstra paalagte Skatteprocenter, endnu ikke løst. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Behandling.

Ogsaa i Silkeborg har vi Ønsker med Hensyn til Jernbaner. Silkeborg er nu en By paa ca. 21 000 Indbyggere, og jernbanemæssigt kan vi ikke fortsat betragtes som en Provinsby paa en Sidebane. Vi er glade for Lyntogene, men naar vi saa skifter i Skanderborg og skal med Vest-

banen, mærker vi unægtelig en Forskel. Skinnematerialet er her af en saadan Beskaffenhed, at det ikke er nogen udsøgt Fornøjelse at køre paa denne Bane. Aarsagen skal efter sagkyndiges Udtalelser være, at de her brugte Skinner er for korte og Underlaget ikke er Skærver. Ogsaa Silkeborg Banegaard trænger i allerhøjeste Grad til en Modernisering, bl. a. savnes der overdækkede Perroner; de rejsende maa i al Slags Vejr opholde sig paa aabne Perroner, og da Silkeborg er et Jernbaneknudepunkt, færdes her mange Mennesker daglig, som ogsaa har Krav paa en Smule Opmærksomhed fra Statsbanernes Side.

Ogsaa Ombygning eller Modernisering af selve Stationslokalerne er haardt paa krævet, baade af Hensyn til de rejsende og af Hensyn til det Personale, der har sit Arbejde her.

Endvidere vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det ved Silkeborg paabegyndte Viaduktarbejde, „Ørnsøviadukten“, som tilsyneladende fra Statsbanernes Side er skrinlagt, men som nu henligger til stor Gene for Færdselen og til meget lidt Prydelse.

Jeg er fuldt ud klar over, at alle disse Forhold maa ses i Forbindelse med Materialesituationen, men jeg henstiller til den højtærede Minister ikke at glemme Vestbanen og Silkeborg By, og da Byen i Aar fylder 100 Aar, vil der være en glimrende Lejlighed her til at vise Byen og dens Borgere en Opmærksomhed, endda en tiltrængt Opmærksomhed.

Hans P. Jakobsen: Der er i vort Land, særlig i den senere Tid, baade paa Talerstol og i Pressen rettet en voldsom Kritik angaaende de Landbrugspriser, som ved Handelsaftalen er opnaaet paa det engelske Marked. Man hævder, at Landbrugsproduktionen gaar delvis i Staa, og selv den højtærede Landbrugsminister har udtalt, at Landbruget ikke een Gang til vil holde en tabgivende Produktion oppe. I den Henseende er vist alle Landbrugere enige. Men naar Agitationen gaar saa vidt, at en af Landbrugets ledende Mænd offentligt erklærer, at Landbrugerne maa binde en Hundredekroneseddel i Halen paa hver færdigproduceret Gris, maa man vist have Lov at spørge, om Agitationen ikke snart gaar over Gevind.

Der er to Hensyn at tage, naar man diskuterer en Lønnende Produktion. Det ene er selve Væreprisen, det andet er Produktionsomkostningerne. For mig at se hæfter man sig i Agitationen for meget